

רשימת הנושאים

- סוכות בתפוצות? העולים החדשים לא מתגעגעים
- ח נשח : הפטנט לכתיבה בחול המועד
- דרוש : רופא שרוצה לטוס לטיול בארגנטינה
- גיל ההתבגרות : עכשיו עד גיל 25
- הקואופרטיב הצרכני של תושבי מצפה רמון עובד
- לא יכלו לשים שלט קטן "ים"?

קריקטורה יומית 25.9.13

קריקטורה יומית "הארץ" מאייר: ערן וולקובסקי

קריקטורה יומית 24.9.13

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

קריקטורה יומית 23.9.13

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

סוכות בתפוצות?

העולים החדשים לא מתגעגעים

**עזבו אתכם טיסה לחו"ל או חופשת הכל כלול: העולים
החדשים מרחבי העולם מספרים ל nrg יהדות על
הייחודיות של חג הסוכות דווקא בישראל ומעבירים
מסר ברור: אין כמו בארץ**

בני ישראל חגגו את חג הסוכות במשך אלפיים שנות
גלות מחוץ לגבולות ארץ ישראל, ולמרות זאת, יש
משהו מיוחד ושונה בבניית סוכה בישראל. עולים
חדשים מרחבי העולם מספרים ל nrg יהדות על
הייחודיות של חג הסוכות בישראל ומעבירים מסר
ברור: אין כמו בארץ.

משפחת שפירא מאפרת
צילום: מהאלבום המשפחתי

נועם שפירא, עלה ארצה מארצות
הברית בשנת 2010 עם אשתו
וארבעת ילדיהם, אשר מתגוררים

היום ביישוב אפרת. "ישנם מספר הבדלים שאני יכול
לשים עליהם את האצבע", הוא מספר על חג הסוכות
בארץ ובארה"ב, "כשחיינו בארה"ב גרנו בקליבלנד ולא
היה נעים להיות שם בסוכה כי היה קר מאוד בחוץ
מאד, היינו יוצאים לסוכה עם מעיל". הוא מסביר כי
"בארץ, רואים שזה המקום שראוי לחגוג בו את חג
הסוכות: נעים ואין לחץ לחזור הביתה כי כיף לשבת
בסוכה".

משפחת שפירא מאפרת
צילום: מהאלבום המשפחתי

שפירא מספר כי הבדל נוסף נוגע לחול המועד; "בחוו"ל זה דומה מאוד ליום רגיל, הילדים הולכים לבית הספר, אמנם עושים קצת פעילויות לכבוד החג אבל עדיין זה לא אותו הדבר, המבוגרים כמובן עובדים. פה זה חג משפחתי, כולם בחופש, ממש מרגישים את החג באוויר".

”בארץ התחושה אחרת”

גם דבורה כהן שעלתה מארגנטינה חושבת שיש משהו מיוחד בסוכות בישראל. ”בארגנטינה אין סוכות בכל הבתים, אז חייבים להיות ביחד; כולם היו מתאחדים בבית הכנסת והיינו חוגגים את יחד” היא מספרת. היא מוצאת הבדלים רבים בין סוכות בישראל לבין סוכות בארגנטינה, ”אין הרבה יהודים ברחוב, כולם גויים, מי שהולך ברחוב עם לולב מסתכלים עליו בצורה משונה, אבל אם פתאום רואים יהודי אחד או שניים אתה פתאום מזדהה איתם ואומרים חג שמח אפילו שלא מכירים”.

לטענתה של כהן, "בארץ התחושה אחרת", ומציינת שבמקום מגוריה בישראל "רואים סוכות בכל מקום. האווירה פה היא אווירה של חג וממש מרגישים את ההבדל בין שם לפה".

"בצרפת לא מרגישים את החג"
 מספרת מרי ממון, שעלתה ארצה
 מצרפת לפני כשלוש שנים עם בעלה

ושני ילדיהם ומתגוררת היום במודיעין. "בארץ

האווירה היא אחרת, אין הרבה מכוניות רוב האנשים

הולכים לבית הכנסת - יש אווירה יהודית". היא

מוסיפה כי גם לילדים יש ערך מוסף בישראל, "הילדים

לומדים על החגים בבית הספר, מדברים על זה

בטלוויזיה ובכל מקום ואפילו אנשים בסופר מברכים

אותך בברכת שנה טובה, זה משהו מיוחד בעיניי".

האגף לקליטה בקהילה של המשרד לקליטת העלייה אמון על שילובם של העולים החדשים בחיי החברה

והתרבות בישראל. האגף שואף לסייע לעולים ככל הניתן בבניית תשתית לחיים קהילתיים המאפשרים את השתלבותם המיטבית בחברה הישראלית תוך שמירה על זהותם הייחודית, ולשם כך פועל בשיתוף פעולה עם גופים רבים כדוגמת ג'וינט ישראל, תנועות הנוער, הסוכנות היהודית, המועצות המקומיות ומשרדי ממשלה אחרים.

צילום מסך המחשב מתוך הסרטון

ח נשNח: הפטנט לכתובה בחול המועד

מתי חל יום כיפור מספר 2? מה עושים אלה שחייבים לכתוב בחול המועד על אף האיסור - ולמה תאודור הרצל מופיע על דגלי שמחת תורה? רגע לפני שנגמרים החגים, קובי נחשוני מגיע לאולפן עם אנקדוטות מהמגזר

קובי נחשוני פורסם: 25.09.13

צילום מסך המחשב מתוך הסרטון

מי אמר הדרת נשים וחילונים מחגיגות שמחת תורה? "צעירי חב"ד", המקיימים כבר עשרות שנים אירועי "הקפות שניות" במוצאי החג, החליטו לראשונה להכיר לציבור הלא-דתי גם את "ההקפות הראשונות", ומזמינים אותם השנה לרקוד עם ספר התורה גם בחג עצמו.

צילום מסך המחשב מתוך הסרטון

בתנועה המסורתית
העולמית, הגוף המייצג
את הזרם הקונסרבטיבי,

החליטו לשים סוף לקיפוח אוכלוסייה אחרת -

הנשים, ולשתף אותן בחגיגות בדרך מקורית: עיצוב

"שוויוני" לדגלונים הילדים המאפיינים את שמחת תורה.

לא רק בנות מופיעות על הדגלים בגרסתם הליברלית,

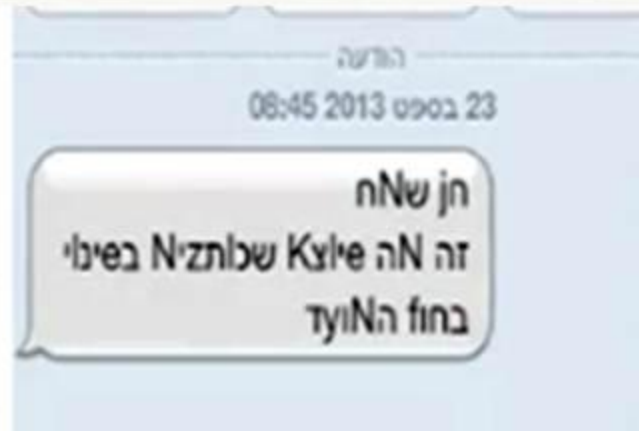
אלא גם דמויות אחרות המבקשות לייצג את "האחר",

שיש הטוענים כי הן מודרות מבית הכנסת

האורתודוכסי, למשל - הרצל, אישה בכיסא גלגלים

וילד כהה עור.

צילום מסך המחשב מתוך הסרטון

ובחזרה ל**סוכות**: לא רבים יודעים, אך ימי חול המועד, שבהם על פי ההלכה, מותר לנסוע ברכב ואפילו לעשן, אסורים דווקא במלאכה אחת פשוטה ושגרתית מאוד – הכתיבה. מי שמוכרח לאחוז בעט למרות קדושת החג, יעשה זאת בדרך כלל ב"שינוי" – למשל בידו החלשה או בצורה לא נוחה, כזו שהמורה בכיתה אי' לא אהבה.

צילום מסך המחשב מתוך הסרטון

הודעה

23 בספט 2013 08:45

חן שNח

זה Nה eילצ Kשכותזי Nבינלי

בחוף הNוד

ומה בדבר הודעת SMS? לשם כך ניחנו כולנו במוח

יהודי – והנה אחד הפיתרונות המבריקים שהוא המציא

עבורנו: "חן שNח. זה Nה eילצ Kשכותזי Nבינלי

בחוף הNוד".

צילום מסך המחשב מתוך הסרטון

יהדות לא לשכוח: היום יום כיפור

צילום: חגי דקל שני דוחוביץ

ועוד דבר שלא כולם יודעים:

היום, יומו האחרון של חג סוכות, הוא למעשה יום כיפור השני. יום "הושענא רבה" מקובל כיום דין שבו נחתם באופן סופי גורלו של האדם לשנה הקרובה - כפי שנקבע ביום כיפור. בלי צום ובלי אופניים (שהרי הכבישים בערב החג סואנים מתמיד), ניתנת לכל יהודי הזדמנות אחרונה לפתוח דף חדש לשנה שהתחילה זה עתה, ולמחוק את החטאים הקטנים שהספיק לצבור בתקופת החגים – כמו למשל הדחיינות וההשמנה.

שרה ואנריקה גולדין.
צילום מתוך האלבום המשפחתי

דרוש: רופא שרוצה לטוס לטיול בארגנטינה

שרה ואנריקה גולדין בני ה-70 ביקשו לטוס לטיול שורשים בארגנטינה. אך הם נתקלו בבעיה: שרה סובלת מאפילפסיה וחברת התעופה דרשה שיצטרף אליהם רופא. נכדס גלעד מצא פתרון ופרסם מודעה לרופאים פוטנציאליים: הכרטיס עלינו, תחושת הסיפוק שבעשיית המעשה הטוב עליכם

שרה ואנריקה גולדין.
צילום מתוך האלבום המשפחתי

חובב טיולים ובעל יחס חם למבוגרים?

שרה ואנריקה גולדין מחפשים אותך. בני הזוג גולדין רוצים להגשים את חלומם ולטוס לטייל בארגנטינה, ארץ הולדתם, אלא שעומדת בפניהם בעיה רפואית.

לפני חמש שנים עברה שרה אירוע מוחי ומאז היא

סובלת מאפילפסיה. למרות שלא חוותה התקף כבר

למעלה משנה, חברת התעופה מתנה את רכישת כרטיסי

הטיסה בליווי של רופא במהלך הטיסה, למקרה שבכל

זאת יתרחש התקף.

שרה ואנריקה גולדין.
צילום מתוך האלבום המשפחתי

נכדס של בני הזוג, גלעד, מצא דרך מקורית לאתר
רופא: הוא העלה הודעה בפייסבוק בה הציע עסקה.
הרופא ילווה את הזוג ובתמורה יטוס על חשבונם
וייהנה מחופשה של שלושה עד ארבעה שבועות
בארגנטינה, מתישהו בין דצמבר לפברואר. "הכרטיס
עלינו, תחושת הסיפוק שבעשיית המעשה הטוב
עליכם", כתב.

שרה ואנריקה גולדין.
צילום מתוך האלבום המשפחתי

הפוסט של גלעד זכה לשיתופים רבים, שעשו את שלהם והובילו ליותר מ-50 פניות. כעת העבודה של גלעד ובני הזוג גולדין היא לברור מבין הפניות הרבות את הרופא המתאים ביותר, כאשר ההעדפה היא לרופא דובר ספרדית, על מנת שיוכל לתקשר טוב יותר עם הזוג.

שרה ואנריקה גולדין.
צילום מתוך האלבום המשפחתי

שרה ואנריקה עצמם כלל לא מודעים לדרמה שמתחוללת בשעות האחרונות ולכך שהחלום שלהם צפוי להתגשם בקרוב, לאחר שגלעד יגייס עבורם את הרופא המבוקש, ובמשפחה מתכננים להפתיע אותם עם המחווה המרגשת.

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

גיל ההתבגרות: עכשיו עד גיל 25

הנחיות חדשות לפסיכולוגים: בני 25 הם עדיין בני נוער, וצריך לטפל בהם בהתאם. אין קץ לילדות?

מערכת ישראל היום פורסם ב: 25.09.2013

הנחיות חדשות לפסיכולוגים בבריטניה מכירות בכך שגיל ההתבגרות נגמר כעת בגיל 25, וכי יש להתייחס למטופלים בהתאם.

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

"הרעיון שפתאום בגיל 18 אתה מבוגר פשוט לא נשמעת אמיתית", אמרה ל-BBC פסיכולוגית הילדים לאוורן אנטרובוס, שעובד במרפאת טביסטוק בלונדון.
"הניסיון שלי עם אנשים צעירים, הוא שהם עדיין צריכים הרבה תמיכה ועזרה גם אחרי גיל 18".

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

פסיכולוגים לילדים קיבלו את ההוראות החדשות, לפיהן כעת הם יטפלו בצעירים עד גיל 25, ולא עד גיל 18, כפי שהיה עד עתה. "אנחנו הופכים להיות הרבה יותר מודעים ומעריכים את ההתפתחות שמעל גיל 18, ואני חושב שזו יוזמה טובה", אמרה אנטרובוס, שמאמין שלעתים ממהרים להכריז על תום הילדות, בניסיון לגרום לצעירים לכבוש את המטרות שלהם בחיים בגיל צעיר ובמהירות.

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

המוח מתפתח גם אחרי גיל 20

ההנחיות נועדו להבטיח שכשאנשים צעירים מגיעים לגיל 18 הם לא ירגישו שהם נופלים בין הכיסאות מבחינת מערכת הבריאות והחינוך, והן מגיעות בעקבות התפתחות בהבנת הבגרות הרגשית, השינויים ההורמונאליים, ופעילות המוח. "יש הוכחה שהמוח ממשיך להתפתח גם בתחילת שנות ה-20 – הרבה מעל מה שהערכנו בתחילה", אמרה אנטרובוס.

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

יש שלושה שלבים בגיל ההתבגרות: גיל ההתבגרות המוקדם (12-14), גיל ההתבגרות האמצעי, עד גיל 17, והתבגרות מאוחרת – עד גיל 18 ואחריו. מדע המוח הראה שההתפתחות הקוגניטיבית ממשיכה גם בשלב השלישי, ושהבגרות הרגשית, הדימוי העצמי והשיפוטיות משתנים עד שקליפת המוח מתפתחת סופית. גם הפעילות ההורמונאלית ממשיכה להתרחש בשנות ה-20 המוקדמות.

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

"אצל הצעירים שאני פוגש בין הגילאים 16 ו-18, הפעילות ההורמונאלית כל כך נוכחת, שקשה לדמיין שבגיל 18 היא פוסקת. לדעתי זו הנחה לא נכונה", אמרה אנטרובוס. לדבריה, חלק מהמתבגרים עשויים לרצות להישאר יותר עם המשפחות, בגלל שהם צריכים יותר תמיכה בשנים האלה, וחשוב שההורים יבינו שלא כל הצעירים מתפתחים באותו קצב.

אין קץ לילדות
צילום : גטיאימג'ס

האם ההורים אחראים לילדותיות?

לעומת זאת, פרנק פורדי, פרופסור לסוציולוגיה מאוניברסיטת קנט, אומר שאנחנו מתייחסים לאנשים צעירים כמו לילדים, מה שגרם לצעירים רבים לסרב לצאת מביתם גם בגילאי ה-20.

"לעתים קרובות נטען שהסיבה היא כלכלית, אבל זה לא כך", אומר פורדי.

אין קץ לילדות
צילום : גטיאימג'ס

"יש אובדן של השאיפה לעצמאות. כשאני יצאתי לאוניברסיטה, לגור עם ההורים היה נחשב למוות חברתי, ועכשיו זו הנורמה. השינוי החברתי הזה, שבעצם אומר שגיל ההתבגרות ממשיך לגילאי ה-20, יכול להפריע בכל מיני דרכים, ואני חושב שמה שפסיכולוגים עושים עכשיו מחזק את הפסיביות וחוסר האונים".

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

פורדי אומר שהתרבות שמעודדת צעירים לחוסר בגרות מחזקת את התלות בהורים, שעשויה להוביל בהמשך החיים לקושי אמיתי במערכות יחסים. יש עדויות לתרבות זו גם בהעדפות הצפייה שלנו. "יש מספר הולך וגדל של מבוגרים שצופים בסרטים של ילדים בקולנוע", אומר פורדי. "אם אתה בוחן את הצפייה בערוצי טלוויזיה של ילדים באמריקה, 25% מהצופים בהם הם מבוגרים, ולא ילדים".

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

לא נותנים לילדים להתמודד עם החיים

"זה לא שהעולם הפך אכזר, זה רק שאנחנו מרסנים את הילדים שלנו מגיל צעיר. כשהם בני 11-13, אנחנו לא נותנים להם להתמודד עם דברים בכוחות עצמם. כשהם בני 14-15, אנחנו מבודדים אותם מחוויות אמיתיות של החיים. אנחנו מתייחסים לסטודנטים באוניברסיטה באותה דרך שבה אנחנו מתייחסים לתלמידי בית ספר, וכך אנחנו הופכים אותם לילדים עד גיל מבוגר".

אין קץ לילדות
צילום: גטיאימג'ס

אחד מהטקסים המסורתיים של מעבר לבגרות תמיד היה לעזוב את הבית, אבל המומחית שרה ביני אומרת שמתבגרים לא צריכים לצאת מבית ההורים כדי ללמוד כיצד להיות עצמאיים.

"הפתרון לבני 25 ו-30 שהם חסרי תועלת – היא לא לזרוק אותם מהבית, אלא לבקש מהם לכבס לעצמם, לממן את עצמם, לקחת אחריות על ניקיון החדרים שלהם – ולא לדאוג לכל פרט בחיים שלהם", אומרת ביני

סניף "העגלה" במצפה רמון

צילום: עמר ברט

הקואופרטיב הצרכני**של תושבי מצפה רמון עובד****המונופול של "שופרסל" במצפה**

**רמון נשבר באמצעות הקמת קואופרטיב "העגלה",
שבו תושבי העיירה הם גם הבעלים וגם הלקוחות**

יובל גורן | 22/9/2013

שנתיים מיום הקמתו, קואופרטיב "העגלה" במצפה רמון - המרכול השכונתי המופעל בהתנדבות על ידי בעליו שהם גם מרבית לקוחותיו - עומד בפני שינוי דרמטי. "מבחינתנו הלקוח צריך לשלם את המחיר הזול ביותר".

סניף "העגלה" במצפה רמון

צילום: עמר ברט

הקואופרטיב, שהוקם על מנת ליצור חלופה צרכנית הולמת לתושבים שבמשך שנים נאלצו להתמודד עם המונופול המקומי של סניף "שופרסל", עומד להתחיל לשלם משכורות לשלושה מהחברים בו, לנוכח הגידול המתמיד בפעילותו.

"העניין שלנו לא היה אף פעם עם 'שופרסל'", אומר עמר ברט, חבר תנועת "דרור ישראל" שפעילה הקימו את הקואופרטיב.

סניף "העגלה" במצפה רמון

צילום: עמר ברט

"אני מאמין שכל רשת אחרת שהייתה מפעילה סופרמרקט שהוא היחיד ביישוב הייתה נוהגת כמוהם מבחינת המחירים הגבוהים, כי זו השיטה של הרשתות האלו - לתת את המחיר היקר ביותר שהבעלים מאמין שהלקוח יהיה מוכן לשלם. ההבדל הוא שמבחינתנו הלקוח צריך לשלם את המחיר הזול ביותר שניתן לספק לו כדי לאפשר למקום להמשיך לעבוד - וזה הבדל משמעותי".

סניף "העגלה" במצפה רמון
צילום: עמר ברט

ומסתבר שהרעיון הזה עובד –

ואפילו עובד טוב. מה שהחל עם 11 חברים ששילמו כל אחד 250 שקלים כדי לפתוח מכולת קטנה שמכרה בעיקר מוצרים יבשים ("בהתחלה לא היה לנו מקרר"), צמח בהדרגה לכ-60 חברים בקואופרטיב. בהתאם לכך גם היצע המוצרים גדל ליותר מ-300, ולאחרונה אפילו נרכש מקרר שמאפשר למכור גם חלב ומוצרי השונים. בשר ומוצרים קפואים עדיין אין, אבל זה רק כי טרם נרכש המקרר המתאים לכך, ונראה שגם זה עניין של זמן.

חברי הקואופרטיב
צילום: עמר ברט

"כשהתחלנו באו אלינו מ"שופרסל". אמרו שאין לנו סיכוי ושחבל על הזמן שלנו, אבל באותו זמן הם גם רשמו את המוצרים אצלנו ואת המחירים שלהם", מספר אחד מחברי הקואופרטיב. מדי חודש נדרש כל אחד מהחברים להתנדב למשך שעהיים בקופה, וכאמור המקום אינו מעסיק כלל עובדים בשכר.

חברי הקואופרטיב
צילום: עמר ברט

אולם מצב זה מאפשר לפתוח את "העגלה" רק בין השעות שש לשמונה בערב ובימי שישי בבוקר. לכן, ובעקבות ההצלחה של היוזמה, הוחלט להרחיב את שעות הפעילות באמצעות תשלום שכר לשלושה עובדים.

סניף "העגלה" במצפה רמון
צילום: עמר ברט

חלופה אמיתית

חברי תנועת "דרור ישראל", שיזמו את הקמת הקואופרטיב, מתגוררים במצפה רמון במסגרת של קיבוץ עירוני. במהלך תקופת פעילותה הצטרפו ל"עגלה" גם עשרות מתושביה הוותיקים של העיירה, והחלו לערוך במקום את הקניות שלהם באופן קבוע.

סניף "העגלה" במצפה רמון
צילום: עמר ברט

"יש לנו עולים חדשים מחבר העמים, תושבים מהגרעין המקורי של היישוב, דתיים, חילונים, בדואים שגרים באזור וגם חבריה מקהילת הכושים העבריים", מספר צור וילמן, חבר בקואופרטיב. "הבנו מהר מאוד שבניגוד לכל מיני קואופרטיבים אחרים שעושים את זה בעיקר בשביל התחושה הטובה, אם אנשים פה לא ירגישו שזה אמיתי ועונה על הצרכים שלהם זה יישאר משהו נישתי, ובשביל נישה הם לא יעזבו את "שופרסל".

סניף "העגלה" במצפה רמון
צילום: עמר ברט

לאחרונה החלו ראשי הקואופרטיב לקבל פניות של התעניינות מגופים ואזרחים ברחבי הארץ, שמבקשים לשמוע על הצלחתו של המיזם. הבוקר צפויים חבריו להשתתף בכינוס היסוד שליכנס מצפה רמון לקואופרציה, במהלכו יספרו על התנהלות המרכול השיתופי. לאחר שנתיים כבר ניתן לומר בוודאות כי המוסד החדש הביא לשינוי משמעותי עבור לא מעט מתושבי המועצה המקומית המרוחקת, ולא רק בכל הקשור ליוקר המחיה.

סניף "העגלה" במצפה רמון
צילום: עמר ברט

"יש משהו במודל של 'העגלה' שמושך עוד ועוד אנשים להצטרף אלינו", אומר ברט, שלפני כשמונה שנים הגיע למצפה רמון כחייל בנח"ל, התאהב במקום והחליט להישאר. "מעבר להוזלת המחירים, עצם הרעיון שאתה נותן לאנשים להיות אחראים לעצמם ולהחלטות שמתקבלות, לבוא לאסיפות, לעבור על הנתונים הכלכליים - אלו הדברים שהאנשים התחברו אליהם".

סניף "העגלה" במצפה רמון
צילום: עמר ברט

הוא מספר כי באחת האסיפות עלה הצורך בעריכת מפגשים מעבר לשעות הפעילות, "אז התחלנו מסורת של ימי שני בערב עם קפה ובירה במחירים נמוכים. אני חושב ש-7.5 שקל לחצי ליטר בירה זה משהו שלא תצליח להשיג לא רק במצפה רמון, אלא כנראה בכל הארץ".

כתובות הגרפיטי בתל אביב
צילום: ישראל מלובני

לא יכלו לשים שלט קטן "ים"?

- עיריית ת"א ריססה גרפיטי על מדרכות ברחבי העיר המטרה: "לעודד הליכה ברחבי העיר"

יהודה שלזינגר פורסם ב: 23.09.2013

עיריית תל אביב ריססה כתובות גרפיטי בימים האחרונים בכל רחבי העיר.

ומה פשר היוזמה שנשמעת מעט תמוהה? הכוונת התושבים לים ממקומות שונים ברחבי העיר, תוך כדי ציון מספר דקות ההליכה לשם.

כתובות הגרפיטי בתל אביב
צילום: ישראל מלובני

בעירייה אמרו כי

"הגרפיטי שמצויר על המדרכות נעשה מתוך מטרה לעודד הליכה רגלית ברחבי העיר וכדי להזכיר לתושבי העיר שהים נמצא ממש מעבר לפינה".

בעירייה ביקשו להדגיש כי הכיתוב "עוד 10 דקות לים" או "עוד 5 דקות לים" נצבע בחומר מתכלה, שיימחק בתוך כחודש.